

УДК 328.18

Бабарикіна Н.А.¹, Слепко Ю.С.²

¹ канд.політ.наук, доц. НУ «Запорізька політехніка»

² студ. гр. ЮЗ-210м НУ «Запорізька політехніка»

ДОБРЕ ВРЯДУВАННЯ ЯК НОВІТНЯ ФОРМА УЧАСТІ ГРОМАДСЬКОСТІ У ЗДІЙСНЕННІ ПУБЛІЧНОЇ ВЛАДИ

Система публічного адміністрування в сучасній Україні переживає період постійних спроб вдосконалення адміністративної системи, її структури, організації, функціонального насичення та процесів роботи з метою найбільш ефективного та дієвого задоволення інтересів громадян. Задля цього необхідне здійснення наукових розробок у сфері публічного управління, аналіз міжнародного досвіду та пошук шляхів впровадження. Враховуючи, що Україна розвивається за моделлю управління, яка містить значну кількість залишків, детермінованих радянським минулим. Тому в контексті євроінтеграційних процесів потрібен певний час і орієнтування на досвід Європейських держав. Більшість вітчизняних фахівців, котрі досліджують процеси реформування публічного адміністрування, погоджуються з ефективністю моделі доброго врядування і необхідністю впровадження принципів саме європейської моделі у сучасну систему державного управління та місцевого самоврядування України.

Під загальним поняттям «врядування» слід розуміти вироблення у колегіальний спосіб із залученням максимально можливої чи доцільної кількості членів конкретної громади життєво важливих рішень щодо впорядкування суспільного життя та делегування для їх реалізації обраним для цього особам певних повноважень [2, с. 50].

У програмі ООН «Врядування та стійкий розвиток людського потенціалу» стверджується, що «добре врядування» є учасницьким, прозорим і підзвітним, ефективним та неупередженим, сприяє забезпеченню законності та гарантує визначення політичних, соціальних й економічних пріоритетів на

основі широкого суспільного консенсусу, а також врахування думки найбільш вразливих верств населення при ухваленні рішень щодо розподілу ресурсів на цілі розвитку [4].

Добре врядування є моделлю побудови державного управління, що передбачає децентралізацію владних відносин, забезпечує належний рівень координації та співпраці таких елементів, як державна влада, муніципальна влада, економічна влада і народ чи громада. Врядування має «конкретний місцевий вимір, бо саме у конкретному місті, містечку, селі протікає життя кожної окремої людини, реалізуються її інтереси, вирішуються повсякденні проблеми» [3, с. 50].

Врядування нового типу забезпечує зміну природи владних відносин, встановлює доступність та відкритість влади, можливість її контрольованості, зменшує затрати ресурсів та коштів з державного бюджету, встановлює афективні відносини між владою і суспільством, демократизує публічну владу, робить державу інвестиційно привабливою, а отже, і економічно справною. В широкому розумінні впровадження системи доброго врядування є шляхом модернізації країни, новою, але найбільш адаптованою до вимог сучасності формою участі громадян.

Впровадження моделі доброго врядування комплексно вирішує питання реформування всієї публічно-владної сфери в бік демократизації та імплементації міжнародних стандартів державотворчої практики. Ефективне впровадження в Україні європейських принципів доброго врядування є можливим за умови системного реформування виконавчої влади. Отже, адаптація принципів доброго врядування повинна бути спрямована на розширення сфери участі громадянського суспільства в управлінні з гарантування максимального врахування економічних, соціальних і політичних пріоритетів всіх груп населення під час прийняття владних рішень. Така модель повинна бути багаторівневою, з механізмами зворотного зв'язку між владою, суспільством і людиною.

Без реформування місцевого самоврядування, здійснення процесів децентралізації неможливо подолати негативні процеси в соціально-економічному та культурному розвитку територіальних громад і регіонів, забезпечити суттєве підвищення рівня та якості життя більшої частини громадян України. Лише зміна підходів до управління державою, послідовне проведення реформування місцевого самоврядування, територіальної організації влади в Україні, вдосконалення існуючої системи управління на місцях, розширення повноважень органів місцевого самоврядування сприятиме побудові місцевої влади на засадах демократії.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Бабарикіна Н. А. Роль і місце місцевого самоврядування в системі публічної влади в Україні. Соціальне прогнозування та проектування

майбутнього країни: ідеї миру та ненасильства у змінах глобального порядку: матеріали VII міжнародної наукової конференції, м. Запоріжжя, 2017. С. 72-74.

2. Олійник О. Традиції врядування у національному державотворенні: міфи й реальність. *Вісник Національної академії державного управління при Президентові України*, 2012. Вип. 1. С. 49–56.

3. Сталій розвиток суспільства: навчальний посібник / А. Садовенко, Л. Масловська, В. Серeda, Т. Тимочко. 2 вид. К., 2011. 392 с.

4. Governance for sustainable human development: A UNDP policy document: United Nations Development Program (January, 1997). URL: <http://magnet.undp.org/policy/default.htm>